

تزریق امید و جان به بیماران

امروز روز جهانی اهدای خون است؛ بهانه‌ای زیبا تا بی صدا قهرمان قصه یک غریبه شویم. اهدای خون تنها یک کار ساده نیست، بلکه تزریق مستقیم امید به رگ‌های هم‌وطنی است که روی تخت بیمارستان چشم انتظار فرداست. بایاید این تجربه بی نظیر حیات بخش را به عادت می‌تبدیل کنیم. هر قطره خون ما، تداوم بخش تپش قلب یک انسان نیازمنداست. برای نجات جان‌ها، آستین مهر بالا بزنیم.

داستان جلد

زنگ خطر برای خانواده ایرانی

کمترین نسبت ازدواج به طلاق در ۶۰ سال گذشته ثبت شد

سه ساله شدن دوره کارشناسی؟!

وزیر علوم: طرح سه ساله شدن دوره کارشناسی همچنان در دست بررسی و کارشناسی است. امیدوارم که بتوانیم این طرح را حداقل به طور آزمایشی و نمونه در چند دانشگاه اجرا کنیم.

سوئیس و چالش‌های جمعیتی

سوئیس در آستانه یک همه‌پرسی سرنوشت‌ساز قرار دارد؛ طرحی برای محدود کردن جمعیت به سقف ۱۰ میلیون نفر تا سال ۲۰۵۰. حامیان می‌گویند این تصمیم فشار بر مسکن و محیط زیست را کاهش می‌دهد. مخالفان هشدار می‌دهند که با اجرای این طرح، اقتصاد و نظام سلامت کشور آسیب می‌بیند. اکنون این رأی‌گیری به دوگانه‌ای بزرگ تبدیل شده است: «کنترل مهاجرت برای بقا یا حفظ چهره کشور باز و پویا در قلب اروپا».

ویتامین «کا»؛ مدیر پنهان استخوان‌ها

پژوهشی تازه نشان می‌دهد ویتامین «کا» فقط یک کمک‌کننده ساده برای معدنی سازی استخوان نیست، بلکه مانند یک «مدیر ارتباطی» میان سلول‌های سازنده و تخریب‌کننده استخوان عمل می‌کند. این ویتامین با فعال سازی پروتئینی به نام GAS6 تعادل ساخت و تحلیل استخوان را تنظیم می‌کند؛ کشفی که می‌تواند نگاه درمانی به پوکی استخوان را تغییر دهد و راه را برای داروهای هدفمندتر و مؤثرتر هموار کند.

۴۰ درصد کودکان کار اتباع هستند

۱۲۸ میلیون کودک کار در جهان شناسایی شدند و ایران با ۱.۶ تا ۲ میلیون کودک کار در سال ۱۴۰۲، برخلاف دنیا، روند افزایشی را طی کرده است. از این آمار حدود ۴۰ درصد اتباع و ۶۰ درصد ایرانی هستند.

۱۳۸ میلیون

شروع سه شیرها با پای برهنه!

آغاز جام جهانی برای تیم ملی انگلیس تبدیل به یک فیلم سرقت هالیوودی شد. تصور کنید توماس توخل، آماده اولین تمرین در کانزاس سیتی است؛ اما ناگهان متوجه می‌شود کفش‌های ستارگانی چون هری کین و جود بلینگام، تخته‌های تاکتیکی و حتی میزهای ماساژ به سرقت رفته‌اند. در مسیر انتقال تجهیزات از فلوریدا، سارقان ون حامل وسایل را غارت کردند و دستاورد این دزدی عجیب، باقی ماندن تنها یک توپ تمرینی برای انگلیسی‌ها بود. حالا کادر فنی در آستانه بازی حساس با کرواسی، شوکه و دست خالی مانده‌اند. هرچند پلیس کانزاس سیتی خیلی زود دو مظنون را دستگیر کرد، اما این سرقت ضربه بزرگی به برنامه ریزی دقیق تیم زد. شروع جام جهانی با پای برهنه و تنها یک توپ؛ این هم از عجایب میزبانی آمریکاست.

زنگ خطر برای خانواده ایرانی

کمترین نسبت ازدواج به طلاق در ۶۰ سال گذشته ثبت شد

بیابید روراست باشیم؛ گاهی اعداد فقط چند رقم خشک و بی روح روی کاغذ نیستند، بلکه آیینه‌ای تمام نما از زندگی، دغدغه‌ها و آینده ما هستند. امروز می‌خواهیم به آمار سازمان ثبت احوال که به تازگی منتشر شده است، نگاهی بیندازیم؛ عددی که شاید در شلوغی روزمره گم شوند، اما صدای زنگ خطرشان برای آینده ایران، آرام آرام شنیده می‌شود.

سقوطی که در ۳ دهه گذشته ندیده بودیم

آمارها می‌گویند در سال ۱۴۰۴، فقط ۴۳۱ هزار و ۷۹۳ ازدواج در کشور ثبت شده است. شاید پیرسید خب این عدد چه معنایی دارد؟ یعنی نسبت به سال قبل از آن، ما با یک افت ۸۰.۲ درصدی در تشکیل خانواده روبه‌رو بوده‌ایم. اگر سال استثنایی ۱۳۷۲ را فاکتور بگیریم، این پایین ترین میزان ثبت ازدواج از سال ۱۳۶۸ تا به امروز است. به بیان ساده‌تر، در بیش از سه دهه گذشته، هیچ وقت آمار آغاز زندگی مشترک تا این حد پایین نبوده است. این افت مداوم، فقط یک رکورد شکنی منفی نیست، بلکه نشان می‌دهد مسیر جوانان برای رسیدن به خانه بخت، ناهموارتر از همیشه شده است.

پایین ترین سطح از سال ۱۳۴۴

۲,۳

پایین ترین رقم از سال ۱۳۶۸

۸,۲ درصد منفی

۴۳۱۷۹۳ مورد

رکورد زمانی نسبت ازدواج به طلاق

نسبت ازدواج به طلاق

رکورد زمانی کاهش ازدواج

میزان افت ازدواج نسبت به سال قبل

تعداد کل ازدواج‌های ثبت شده

کلوز آپ

تیم ملی والیبال ایران پس از دو شکست تلخ مقابل برزیل و بلغارستان، سرانجام در سومین بازی هفته نخست لیگ جهانی، طعم شیرین پیروزی را برابر آرژانتین چشید تا شاگردان پیاتزا دست خالی به خانه برنگردند. ستاره بی چون و چرای میدان، علی حاجی پور بود که با کسب ۲۲ امتیاز (هفده حمله، سه سرویس و دو دفاع) نقش اول این برد را ایفا کرد. او که در بازی با برزیل هم هفده امتیاز گرفته بود، ثابت کرد در روزهای اوجش، موتور محرک تیم ملی است. ایران در بازی اخیر با ثبت ۴۶ حمله موفق در برابر ۳۳ حمله حریف، نمایشی مقتدرانه داشت که حاصل پاس‌های هوشمندانه و توزیع عالی عرشیا به نژاد بود. با این حال، روبرتو پیاتزا با همان آرامش همیشگی گفت: اتفاق خاصی رخ نداده است. بازیکنانم تنها در برخی جزئیات، دقیق‌تر و بهتر از گذشته عمل کردند.

نگ خبر

- «سازمان غذا و دارو: عرضه دارو و مکمل در فضای مجازی قاچاق محسوب می‌شود.»
- «آموزش و پرورش: ثبت نام سرویس مدارس از طریق سامانه سپند انجام می‌شود.»
- «شرکت توانیر: برق مشترکان اداری، تجاری و خانگی پرمصرف قطع می‌شود.»

حواشی جم

وقتی توپ به پرده سینما می‌رسد

با آغاز جام جهانی ۲۰۲۶، دوباره فوتبال به مهم‌ترین موضوع گفت‌وگوهای روزمره تبدیل شده است؛ ورزشی که در ایران فقط یک بازی نیست، بلکه بخشی از زندگی جمعی مردم است. از جشن‌های خیابانی پس از پیروزی‌های تیم ملی گرفته تا ستاره‌هایی که محبوبیتشان گاه از بازیگران سینما هم بیشتر است.
بالبین حال، باوجود این محبوبیت گسترده، فوتبال سهم چندان بزرگی در سینمای ایران نداشته و تنها در مقاطعی کوتاه توانسته است به پرده نقره‌ای راه پیدا کند.

از «پاس‌های وحشی» تا «بیرو»

اگر از فیلم‌های فوتبالی سینمای ایران نام ببریم، «پاس‌های وحشی» ساخته محسن محسنی‌نسب یکی از نخستین‌آثاری است که به ذهن می‌آید. فیلمی از دهه ۷۰ که داستان دو نوجوان شهرستانی را روایت می‌کرد که فوتبال را راهی برای تغییر سرنوشت خود می‌دیدند؛

روایتی که با شور فوتبالی آن‌سال‌ها و صعود ایران به جام جهانی ۱۹۹۸ هم‌زمان شده بود. در سال‌های بعد، آثاری مانند «فوتبالی‌ها»

نیز تلاش کردند همین رؤیای نوجوانانه را روایت کنند؛ رؤیایی که در آن زمین خاکی محله می‌توانست به دروازه‌ای برای آینده‌ای متفاوت تبدیل شود. در سال‌های اخیر هم فیلم «بیرو» با الهام از زندگی علیرضا بیرانوند، داستان پسری را روایت کرد که از دل سختی‌ها به دروازه تیم ملی رسید؛ روایتی از پشتکار و رؤیایی که باوجود همه موانع خاموش نشد.

فوتبال؛ قصه آدم‌ها، نه مسابقه

در کنار این آثار، فیلم‌هایی مانند «پرویزخان» نیز به بخشی از تاریخ فوتبال ایران پرداختند و شخصیت‌هایی مانند پرویز دهداری را به تصویر کشیدند؛ مربی‌ای که اخلاق و انضباط را به اندازه نتیجه

مسابقه، مهم می‌دانست. حتی «عرق سرد» با محوریت فوتسال زنان نشان داد که ورزش می‌تواند بستری برای روایت مسائل اجتماعی نیز باشد.
بالبین حال، بیشتر فیلم‌های فوتبالی ایران کمتر به خود مسابقه پرداخته‌اند و بیشتر به آدم‌هایی توجه کرده‌اند که زندگی‌شان با فوتبال گره خورده است؛ نوجوانی که رؤیای ستاره‌شدن دارد، مربی‌ای که می‌خواهد تیمی تازه بسازد یا دختری که برای دیدن مسابقه با محدودیت‌ها می‌جنگد.

اکنون که تب جام جهانی دوباره جهان را فرا گرفته است، شاید زمان آن رسیده باشد که سینمای ایران بیش از گذشته به این جهان پرهیجان نزدیک شود؛ جهانی که در آن رؤیا، شکست، امید و شور جمعی در کنار هم قرار می‌گیرند و همه عناصر لازم برای خلق یک درام سینمایی جذاب را فراهم می‌کنند.

شناخت فیلف جنگ

در سال‌هایی که سایه درگیری‌ها مجال شناخت بسیاری از قهرمانان را از مردم گرفت، نام سرداران بزرگی در هیاهوی خبرها گم شد. حالا مجموعه مستند پنج‌قسمتی «فیلسوف جنگ» می‌کوشد روایتگر بخشی از زندگی و اندیشه فرماندهی سردار شهید و اندیشه غلامعلی رشید باشد؛ چهره‌ای اثرگذار در قراقرگاه مرکزی خاتم‌الانبیاء، که ۲۳ خرداد ۱۴۰۴ به شهادت رسید. این مستند به کارگردانی محسن اردستانی، ۲۷ خرداد رونمایی می‌شود و از سیما و سکوهای نمایش خانگی پخش خواهد شد.

حسینیه محلی روی آنتن

با فرارسیدن ماه محرم، «حسینیه محلی» بار دیگر از دوشنبه ۲۵ خرداد روی آنتن شبکه ۳ می‌رود تا شب‌های عزاداری را با نوای مرثیه و روایت معارف حسینی همراه کند. در

فصل تازه این برنامه، ذاکرانی چون سیدمجید بنی‌فاطمه، مهدی رسولی، سیدرضا نریمانی، حجت‌الاسلام والمسلمین سیدحسین آقامیری و امیر برومند در میز ذاکران حضور دارند. اجرای برنامه نیز همچون دوره‌های گذشته بر عهده نجم‌الدین شریعتی است؛ برنامه‌ای که در سال‌های اخیر به یکی از پرمخاطب‌ترین آیین‌های تلویزیونی محرم تبدیل شده است.

نمایش دروغ و راستی

تئاتر «امپراطورپس اصطبل» به نویسندگی ماندانا عبقری و کارگردانی ارمغان افشاریان در تماشاخانه فردوس به روی صحنه رفته است. داستان درباره چند شخصیت با گذشته‌های پیچیده است که هرکدام به نوعی درگیر یک اتفاق مشترک می‌شوند. «امپراطورپس اصطبل» حال‌وهوای عاشقانه و کمدی دارد و در آن بازیگرانی از جمله مهتاب نعمتی، محمدجواد روشن و طاهای خسروی به ایفای نقش می‌پردازند.

خبرهای کوتاه

امیر جعفری به عنوان یکی از بازیگران سریال نمایش خانگی «ویران» مقابل دوربین بهرام افشاری خواهد رفت.

محمدرضا شهیدی فردا از پایان پخش برنامه موفق و پریننده «من ایرانم» از شبکه نسیم خبر داد.

روند نگارش فصل دوم سریال «سوجان» ادامه دارد و به گفته سازندگان این سریال، نیمی از فیلم‌نامه تکمیل شده است.

هم‌زمان با آغاز جام جهانی ۲۰۲۶، برنامه «جیمی جام» به میزبانی ابوطالب حسینی هر شب ساعت ۲۱ فیلم‌نت پخش می‌شود.

بازگشت «جناب‌خان» در غبار جنگ و صلح

که شوخی‌هایشان هم برای کودکان قابل فهم بود و هم برای بزرگ‌سالان معنایی عمیق‌تر داشت.

عروسک‌هایی که جامعه را نقد می‌کنند

در سال‌های بعد، پروژه عروسکی ایرج طهماسب با شخصیت‌هایی مانند فامیل دور، جیگر و بیعی نشان داد که عروسک‌ها می‌توانند به آینه‌ای از روان جامعه تبدیل شوند. هر کدام از این کاراکترها نماینده تیپ‌هایی از طبقه متوسط شهری بودند؛ از آدم‌های وسواسی و محافظه‌کار گرفته تا شخصیت‌هایی که برای اثبات هویت خود تلاش می‌کنند. در همین مسیر، «جناب‌خان» نیز به پدیده‌ای متفاوت تبدیل شد. او با زبان تند، شوخی‌های بداهه و موسیقی جنوبی، خیلی زود از یک عروسک سرگرم‌کننده به تریبونی برای بیان دغدغه‌های معیشتی و اجتماعی مردم بدل شد.

راز محبوبیت عروسک‌ها

موفقیت این شخصیت‌ها یک دلیل ساده دارد؛ عروسک‌ها می‌توانند حرف‌هایی بزنند که انسان‌ها کمتر فرصت گفتنش را دارند. در ساختار رسانه‌ای محدود، عروسک‌ها نوعی «مصونیت طنزآمیز» دارند؛ می‌توانند نقد کنند، کنایه بزنند و حتی از خطوط قرمز عبور کنند. به همین دلیل است که از «مخمل» و «کلاه قرمزی» تا «جناب‌خان»، این موجودات اسفنجی همیشه بیش از یک سرگرمی ساده بوده‌اند. آن‌ها آینه‌ای از جامعه‌اند؛ آینه‌ای که گاهی با خنده، واقعیت‌های جدی‌تری را بازتاب می‌دهد.

با بازگشت غافل‌گیرکننده «جناب‌خان» در خرداد ۱۴۰۵ و آغاز برنامه «قصه‌های هومن و جناب‌خان» در شبکه نسیم، بار دیگر قدرت عروسک‌ها در رسانه ایرانی یادآوری شد. در روزهایی که جامعه زیر سایه تنش‌ها و اخبار سنگین نفس می‌کشد، این عروسک لبوفروش‌آبادانی دوباره به آنتن آمده تا با طنز و موسیقی بندری، کمی از بار روانی جامعه بکاهد. اما حضور دوباره او فقط یک اتفاق سرگرم‌کننده نیست، بلکه یادآور سنتی قدیمی در رسانه ایران است؛ سنتی که در آن عروسک‌ها گاهی بهتر از بازیگران واقعی صدای مردم می‌شوند.

از «شهرموش‌ها» تا «کلاه قرمزی»

عروسک‌ها از دهه ۶۰ به بعد جایگاه ویژه‌ای در فرهنگ تصویری ایران پیدا کردند. مجموعه‌هایی مانند «مدرسه موش‌ها» و «خونه مادر بزرگ» که ظاهر برنامه‌هایی کودکانه بودند، اما در دل خود روایت‌هایی اجتماعی داشتند. شخصیت‌هایی مثل «مخمل» یا موش‌های مدرسه، در قالبی ساده درباره حسادت، همزیستی و ترس‌های جمعی حرف می‌زدند.

در دهه ۷۰، «کلاه قرمزی» و «پسرخاله» این مسیر را به شکل تازه‌ای ادامه دادند. کلاه قرمزی نماینده شیطنت و سرکشی نسلی تازه بود و پسرخاله با اخلاق پهلوانی‌اش نمادی از صداقت و کارگری. همین تضاد جذاب باعث شد این دو شخصیت به بخشی از حافظه جمعی چند نسل تبدیل شوند؛ شخصیت‌هایی